

Архивни број: А53-Ф123272
Београд, 27.06.2016.

Република Србија
РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО
ТУЖИЛАШТВО
УТ.И. бр. 4/16
27.04.2016. године
БЕОГРАД
ДС/ДЦ

УПРАВНИ СУД

БЕОГРАД
Немањина 9

ТУЖИЛАЦ: Републички јавни тужилац, Београд, Немањина 22-26

ТУЖЕНИ: Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Београд, Булевар краља Александра 15

Т У Ж Б А
*ради поништаваја решења Повереника за информације од јавног значаја
и заштиту података о личности број: 07-00-04222/2014-03 од 10.03.2016. године*

Републички јавни тужилац, сагласно члану 29. Закона о јавном тужилаштву („Сл.гласник РС“; број 116/2008) и члана 11. став 3., члана 18. став 3. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“, број 111/2009), подноси тужбу у управном спору против решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 07-00-04222/2014-03 10.03.2016.године.

Тужбу против наведеног решења Републички јавни тужилац подноси благовремено у року прописаном чланом 18. став 3. Закона о управним споровима (према списима Повереника побијано решење је експедовано Министарству одбране Републике Србије дана 16.03.2016.године).

Доказ: решење туженог органа број 07-00-04222/2014-03 од 10.03.2016.године и списи истог органа

Побијаним решењем Повереника број 07-00-04222/2014-03 од 10.03.2016.године, поништава се решење Министарства одбране Републике Србије број 4156-5 од 27.10.2014.године, којим је одбијен захтев жалиоца за достављање информација и налаже се

истом Министарству да без одлагања, а најкасније у року од 5 дана од дана пријема решења достави Фонду за хуманитарно право у Београду, Дечанска бр.12, тражене информације, односно копије докумената из којих се може сазнати када је Младен Ђирковић именован на место команданта 15.оклопне бригаде Војске Југославије, до када се налазио на том месту и који је чин имао, с тим што ће пре достављања копија докумената заштити податке о личности као што су адреса становаша, лични и матични број грађана, датум рођења и слично, уколико су садржани у наведеним документима и исте учинити недоступним. Ставом 4. истог решења тражено је да наведено Министарство обавести Повереника у року од 7 дана од дана пријема решења о извршењу решења.

Министарство одбране Републике Србије доставило је иницијативу Републичком јавном тужиоцу за подношење тужбе у управном спору против наведеног решења Повереника. У иницијативи се наводи да је у побијаном решењу наложено да се доставе подаци Фонду за хуманитарно право у Београду, који се тичу професионалних војних лица и која су садржана у документима персоналне евиденције и воде се по службеној дужности у складу са одредбама Правилника о персоналној евиденцији у Војсци Југославије, због чега су тражени подаци као поверљиви доступни искључиво надлежним органима Министарства одбране, Војске, судским органима. Стављањем на увид таквих података другима имало би последице на одбрамбене способности Војске Србије, угрозила одбрана земље, национална и јавна безбедност, као и лична безбедност официра и подофицира. Давање таквих података, сматра предлагач, у супротности је са интересима Републике Србије, а интерес земље је претежнији од интереса другог да зна. Такође, сматра да је побијаним решењем извршена повреда одредби низа закона који регулишу ову област: Закон о одбрани, Закон о војној, радној и материјалној обавези, Закон о тајности података, Закон о Војсци Србије, а последица тога је да је неправилно примењен Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја.

Републички јавни тужилац налази да су побијаним решењем Повереника повређене одредбе члана 2. став 1., члана 8. став 1. и члана 9. став 1. тачка 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл.гласник РС“; број 120/04, ... 36/10), на штету јавног интереса, због чега овом тужбом покреће управни спор против решења Повереника број 07-00-04222/2014-03 од 10.03.2016.године.

Из списка предмета Повереника број 07-00-04222/2014-03 утврђено је да је решењем Министарства одбране Републике Србије, Сектора за материјалне ресурсе број 4156-5 од 27.10.2014.године, одбијен захтев Фонда за хуманитарно право у Београду за приступ информацијама које се тичу статуса и кретања у служби Младена Ђирковића, као професионалног војног лица, те информације о дужности на којој је именовани био у некадашњој оклопној бригади Војске Југославије. Разлози за одбијање захтева су садржани у томе што подаци који се тичу дужности које је именовани имао по ратном распореду за време проглашеног ратног стања, представљају податке који су према законским прописима заштићени као тајни и доступни само одређеним лицима.

Доказ: решење Министарства одбране РС број 4156-5 од
од 27.10.2014.године

Одлучујући по жалби тражиоца информација на наведено првостепено решење Повереник је побијаним решењем поништио првостепено решење и наложио Министарству одбране РС да без одлагања, а најкасније у року од 5 дана од дана пријема решења достави тражене информације Фонду за хуманитарно право у Београду. Становиште Повереника у побијаном решењу је да је Министарство одбране РС било у обавези да тражиоцу информација достави тражене податке и да није било услова за искључење права на приступ предметним

информацијама који су прописани чланом 9. став 1. тачка 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја , јер нису пружени ваљани докази за тако нешто.

Доказ: списи Повереника број 07-00-04222/2014-03

Одредбом члана 2. став 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, прописано је да информација од јавног значаја јесте информација којом располаже орган јавне власти настале у раду или у вези са радом органа јавне власти, садржана у одређеном документу, а односи се на све оно о чему јавност има оправдан интерес да зна.

Чланом 8. став 1. истог Закона, прописано је да се права из овог Закона могу изузетно подврћи ограничењима прописаним овим Законом ако је то неопходно у демократском друштву ради заштите од озбиљне повреде претежнијег интереса заснованог на уставу или закону.

У поглављу II истог Закона које се односи на искључење и ограничење слободног приступа информацијама од јавног значаја као посебна област, између осталих, наведена је и одбрана земље. Чланом 9. став 1. тачка 3. Закона предвиђено је да орган власти неће тражиоцу омогућити остваривање права на приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме озбиљно угрозио одбрану земље, националну и јавну безбедност или међународне односе. Док је у тачки 5. истог члана Закона прописано да се такође неће омогућити приступ информацијама ако би тиме орган власти учинио доступним информацију или документ за који је прописана или службеним актом заснованим на закону одређено да се чува као државна, службена, пословна или друга тајна, односно који је доступан само одређеном кругу лица, а због чијег би одавања могле наступити тешке правне последице по интересе заштићене законом који претежу над интересом за приступ информацијама.

Предмет тражених информација у овом случају односи се на податке статуса и кретања у служби Младена Ђирковића у Војсци Југославије, као професионалног војног лица, на податке о дужности које је именован обављао по ратној формацији и ратном распореду за време проглашеног ратног стања.

Према члану 8. став 1. Закона о тајности података („Сл.гласник РС“, број 104/09), као тајни податак може се одредити податак од интереса за Републику Србију, чијим би откривањем неовлашћеном лицу настало штета, ако је потреба заштите интереса Републике Србије претежнија од интереса за слободан приступ информацијама од јавног значаја. Такви подаци сходно истом члану став 2. тачка 1., односе се нарочито на националну безбедност Републике Србије, јавну безбедност, односно на одбрамбене, спољнополитичке, безбедносне и обавештајне послове органа јавне власти.

Правилником о персоналној евиденцији у Војсци Југославије (Сл.војни лист“, број 12/97), који се примењује и даље сагласно одредби члана 196. став 2. Закона о Војсци Србије, предвиђено је да подаци о професионалним војним лицима који су садржани у документима персоналне евиденције представљају поверљиве податке који су доступни искључиво надлежним органима Министарства одбране, Војске, судским органима и лицима на које се ти подаци односе.

Такође, Уредбом о критеријумима за утврђивање података значајних за одбрану земље који се морају чувати као државна или службена тајна и о утврђивању задатака и послова од посебног значаја за одбрану земље које треба штити применом посебних мера безбедности („Сл.лист СРЈ“, број 54/94 и Сл.гласник РС“, број 88/09 и 111/09), прописани су критеријуми за утврђивање података значајних за одбрану земље који се морају чувати као државна или службена тајна и мере за њихову заштиту. Државну тајну представљају тајни подаци чијим би откривањем могла наступити тешка последица за одбрану и безбедност земље, а који се односе између остalog и на План одбране земље (члан 81. - 102. Закона о одбрани) у којем су садржани подаци о ратној формацији и употреби јединица Војске.

Из претходно наведеног произилази да подаци који се траже представљају податке који су заштићени. За давање таквих података лицима која нису овлашћена да имају приступ тим подацима потребно је да се претходно изврши опозив тајности података, сагласно Закону о тајности података, у противном лица која би дала такве податке без опозива тајности учинила би недозвољене радње због којих би имала последице.

Подаци садржани у документима персоналне евиденције Војске могу се коритити само за службене потребе и сматрају се поверљивим документима, а формацијска књига строго поверљивим документом. Степен тајности „строго поверљиво“ одређује се за податке чијим би откривањем могле наступити теже штетне последице за безбедност и одбрану земље. Свакако да структура војног кадра, њихове дужности и њихов распоред на ратне дужности у складу са Планом одбране, представљају заштићене податке сваке државе, па тако и Републике Србије и није потребно посебно доказивати да би њиховим одавањем наступиле последице по интерес јављене земље и да је тај интерес претежнији од интереса јавности да зна. То се подразумева.

Због тога налазимо, да су у овом случају испуњени услови за искључење и ограничење слободном приступу информацијама, сходно члану 8. став 1. и члану 9. став 1. тачка 3. и 5. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, а како је то и одлучено решењем првостепеног органа. Наиме, сматрамо да тражилац информација не спада у круг лица којима могу да буду доступни подаци који се односе на професионална војна лица и њихов распоред, те да је побијано решење Повереника, које је супротног становишта од првостепеног органа, донето повредом одредби Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја које се односе на искључење слободног приступа информацијама од јавног значаја.

Имајући у виду наведено, предлажемо да Управни суд донесе

ПРЕСУДУ

ТУЖБА СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 07-00-04222/2014-03 од 10.03.2016. године.

